

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **V.(Z.) A.**, zastoupené JUDr. Michalem Benčokem, advokátem se sídlem v Praze 2, Na Poříčním právu 1914/6, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky podané proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2006, č. j. 60 Az 18/2006 - 27,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 4. 8. 2006, č. j. OAM-1003/LE-C09-C09-2005. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl podle ust. § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, s tím, že bylo zároveň vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu, ve znění platném v době vydání rozhodnutí.

Podáním ze dne 7. 8. 2007, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 8. 2007, vzala stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu v plném rozsahu zpět s odůvodněním, že se v současné době rozhodla podat žádost o trvalý pobyt vzhledem k tomu, že uzavřela sňatek s občanem České republiky.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Protože projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončení řízení

o kasační stížnosti jeho zastavením, a vzhledem k tomu, že zpětvzetí kasační stížnosti bylo učiněno poté, co byl spis předložen k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu, tento soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) a § 108 odst. 2 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Podle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelka vzala svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byla uspokojena, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu